

maj 2023

Mediteran 2023

Jadran

3. maj 2023, sreda

Vrsar - Pržine, Ilovik

Poletje prihaja, prve lastovke so že priletele. Lara jim je zaplula naproti.

Slovo od kopenskega doma je vedno naporno. Letos je bila živahna tudi nedeljska pot do Lare z zadnjo pošilko prtljage. Najprej obisk Bogdanovih domačih logov, sledil je predprvomajski piknik pri prijateljih v Seči. Ob 9h zvečer je prtljaga z lastniki končno prispela na Laro. Ponedeljek je minil v znaku igranja tetrisa s prinešenim, torek v čakanju, da bo nebo zaprlo pipo.

Predvideni odhod je zaradi tehničnih težav človeške posadke zamudil za debelo uro. Arno nima težav...Včerajšnje poslavljanje od slavnega vrsarskega pomola E je bilo naporno.

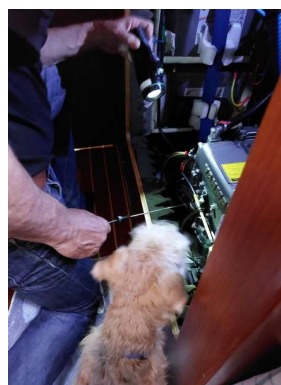
Napovedi Windy-a in DHMZ-ja sta si za danes enotni - burja od Brijunov do Srakan, 8-30 vozlov in opozorilo za pomorce glede orkanskih sunkov "na poznatih lokalitetima". Nebo "v razvedranju".

In skoraj tako je bilo. Ko zaplujemo v Fažanski kanal, zbudimo in razjezimo burjo. Prva krajšava je premalo. Sunki do 28 vozlov obetajo peno v Kvarnerju. Za Pulo se veter malo pomiri. Pred Fenoligo narediva drugo krajšavo, gvišno je gvišno. Zaplujemo v Kvarner in burja se umiri na 11 vozlov... Na polovici poti do Unij pihne obljubljeni in potovanje je ponovno spodobno hitro, valovi zmerni. Pod Unijami naj bi se veter umiril, a si premisli. Še flika genove plus druga krajšava je občasno preveč. Po 12 urah dobesedno priletimo na Ilovik.

V Pržinah je božanski mir. Poleg nas šepet burje uživa samo še slovenska jadrnica Fjaka. Lep večer v lepem zalivu. Utrujeni od poskočne plovbe kmalu zaspimo.

prvomajska pihalna godba v Vrsarju

nadzorni

jutranji Vrsar

pomladni otoček

Unije

živahni Kvarner

4. maj 2023, četrtek

Pržine, Ilovik - Komoševa, Iž

Mirni noči je sledilo mirno jutro. Burja se je umirila.

Do juga Molata je ropotal motor. Južno od Silbe so nam nasproti prihajali neprijetni valčki burje v odhajanju, ki se je borila z maestralom v prihajanju. Rezultat je bil brezveterje. Pri Sestrinju je končno zmagal maestral. Jadranje na "metulja" se je začelo po polževo in pred Komoševo zaključilo s hitrostjo 6 vozlov. Med Zadarskimi otoki so begale charter jadrnice in zahtevale precej pozornosti...

Pomol v Komoševi je bil prazen, vasica izumrla. Po "sto+" stopnicah sva se povzpela v zgornjo vas Muće, obiskat Milivoja. Letos je žalosten. Dopolnil je 90 let in pomladi se je poslovil od sošolca Dinka in še nekaj sovaščanov. Osamljen je. Nočni pogled na Mali Iž pove vse. Razsvetljeno je le tu in tam kakšno okno...

Ko se vrneva na Laro, spoznava prijetno posadko sosednje jadrnice, Darjo in Andreja. Ko si uspemo vse povedati, je že polnoč.

regatanti v brezveterju

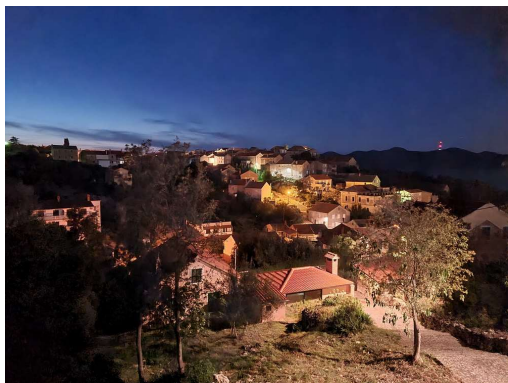
burja zapušča Velebit

Komoševa

Komoševa

zaspani Mali Iž razsvetljujejo le ulične svetilke

5. maj 2023, petek

Komoševa, Iž - Lavsa, Kornati

Po dobri kavi in klepetu z novimi znanci v betuli na obali pred pristaniščem počasi odmotorirava proti Lavsi.

Od Vele Proverse počasi jadrava proti cilju. Kornati "highway" je danes prazen. Srečava eno jadrnico in dva skuterja. Kornati so še zimsko obarvani.

Komaj dobro vplujeva v zaliv Lavse, že nadebudni šef gostilne Larus skoči v gumenjak in naju hiti vezati na bojo. Boje so samo za goste gostilne - pojmovanje morskega dobra po Hrvaško. Če si vezan na bojo, imaš popust pri dragi vstopnini za nacionalni park in obvezno drago večerjo, ki ti jo po želji postrežejo tudi na barki. Prijazno se mu zahvaliva in razloživa, da sva Vladova gosta.

Z Vladovo pomočjo se veževa na muring na pomolu pred njegovo kornatsko hiško. Čaka naju kosilo, hladno a nič manj slastno - pečene ribe in krompirjeva solata.

Ko se zmrači, gresta Vlado in Bogdan položiti mreže. V Kornatih je ribolov prepovedan tudi domačinom, zato ti polagajo mreže v temi in jih dvigajo, ko policaji še spi. Policajev nista srečala, je pa domorodski gliser v trdi temi glisiral tako blizu njenega čolniča, da jih je skoraj prevrnil in sta priplula nazaj popolnoma premočena.

Kasneje za veliko mizo ob toplem kaminu pregledujemo slike najinega lanskega popotovanja po Črnem morju in ob tem skoraj sede zaspimo.

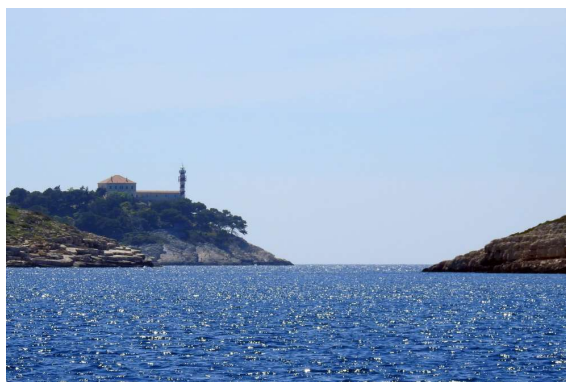
vaška betula Komoševa, Iž

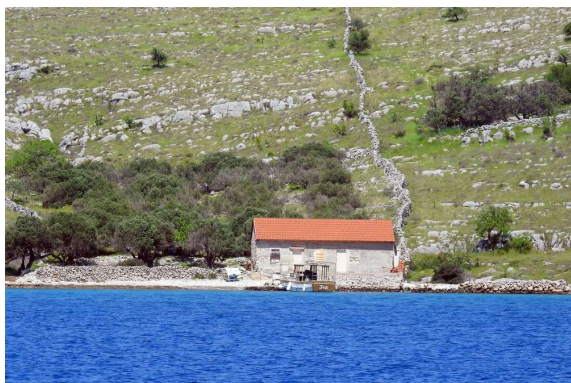
Lavdara

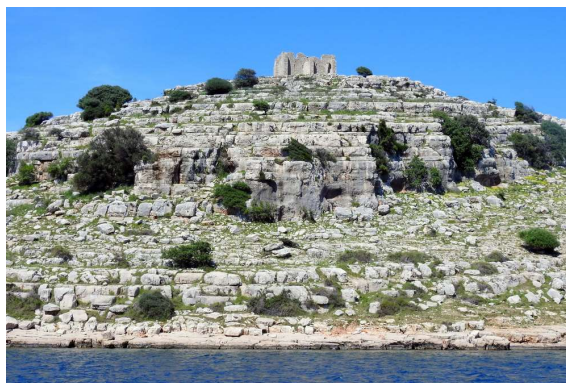
Vela Proversa

Sestrice

robinzonske hiške se množijo

trdnjava Tarac

Gospa od Tarca

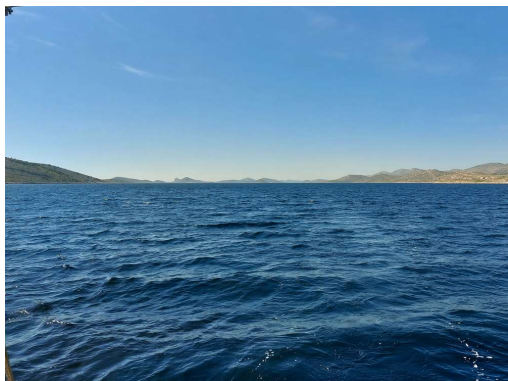
Gospa od Tarca

Dugi

Rašip

prazna avtocesta

najin pristan na Lavsi

6. maj 2023, sobota

Lavsa, Kornati - Zlarin

V mreže se je ujelo: trije jastogi, en kovač, dve trlje, dva šarga, modrak in šnur, vsi kornatske velikosti. Vsekakor sva morala počakati še na kosilo, sicer bi doživela zamero...

Čakanje na kosilo ni bilo dolgočasno. Skok v morje je bil bolj higijenske narave (16,5°). Majstore Bogdan je popravljaj motirno kosilnico, jaz sem pomagala Mirjani. Mineštron od jastoga (razkosan jastog s špageti) je bil slasten in nekaj rib sva dobila še za popotnico, da nebi bila slučajno lačna.

Žal morava naprej, če želiva biti pred 20.5. na Krfu. Vremena se oblačijo. Do Zlarina pretežno motorirava. Le po Kornatskem kanalu je bilo nekaj vetra.

Sidrava pod vilo Antona Maglice, kot običajno, sploviva gumic in odveslava na pozen obisk k Jordanki. Na Zlarinu je letos zraslo špargljev kot še nikoli. Jorde je naredila špargljevo juho in šparglje kar tako. Najedla sva se jih

za nazaj in naprej. Za sladico postreže pršut...

mreže se grejo polagat

komaj sonce vzide, sta vrla ribiča že v akciji

čiščenje mrež

ostanki težaškega dela nekdanjih prebivalcev, Kakanj

večerni Zlarin

7. maj 2023, nedelja

Zlarin

Jordanka ima rojstni dan, zato ostajava na Zlarinu. Lani nas je zapustil Tonči, v petek je v Splitu prevzela nagrado "zlato pero", ki jo je posthumno dobil za svoje reportaže o morju in danes je njeno prvo samsko praznovanje rojstnega dne. Zato smo danes prav vsi prijatelji dobrodošli.

Malo pohajava po vasi, narabutava nekaj akacijinih cvetov za šmorn, nato se posvetimo Jordanki (skupaj z Arnom, ki je

presrečen, da lahko prosto leta naokoli).

Ko priveslamo nazaj na Laro, je že noč. Lep dan je za nami.

8. maj 2023, ponedeljek

Zlarin - Salbunara, Biševo

Napovedani južni vetrovi nas priganjajo naprej na jug. Vstanemo pred soncem in pred sedmo izplujemo.

Vetra ni, niti ni pričakovan. Zavijemo v Kremik po zadnjo poceni nafto. Vode na črpalki ne nudijo. Dobiš jo lahko v marini za ceno poldnevnega veza... tudi akcija kruh je utopija. Na Zlarinu je včeraj pošel in kapitan bo moral potpeti do Vieste.

Odločiva se za najkrajšo pot do italijanske obale, do Vieste, ki vodi točno čez Biševo. Šibek predhodnik juga nam omogoči 2 uri jadrnanja, vse ostalo je prepuščeno Yanmaryu. Med potjo se ne dogaja nič, prav sivo in pusto je.

Že od Vrsarja vlečeva za sabo panuli, mašinci molčita.

V zalivu Salbunara vrževa sidro in se s pomočjo belgijskega študenta iz Antwerpna priveževa na bitvo na skalah pred pomolom, kjer pristaja "pruga". Razen grupe belgijskih študentov, ki preučujejo Biševo in imajo svoj gumenjak, srečava kasneje še domačina, ko odpluje v Komižo. Drugih dvonožnih prebivalcev ni videti. Velik črn mačkon, ki je pozorno opazoval naše privezovanje, je izginil takoj, ko je zaslutil pasjo prisotnost...

Po bogati ribji večerji kmalu izginemo v podpalubje. Družabno dogajanje preteklih dni je bilo naporno in še nič kaj toplo ni na prostem.

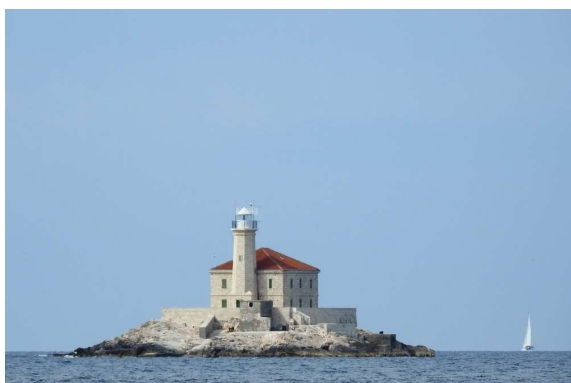
Komaj se zavijem v tuhno, doživim invazijo komarjev. Očitno že dolgo niso srečali tako sočne hrane. Vklupim en brenčač proti komarjem, ni učinka. Vklupim drugega, en komar besno odleti, vrne se pet novih. Polijem se z jasminovo kolonsko iz Turčije in vsaj delno odbijem napad. Bogdan jih ne zanima...

vinograd pri Kremiku

Marija Loretto med Primoštenom in Kremikom

Mulo

Salbunara, Biševo

sobotin ulov

šmorn z akacijo, nedeljski ulov

9. maj 2023, torek

Salbunara, Biševo - Vieste, Italija

V miru in tišini Biševa smo spali kot ubiti. Zjutraj smo izpluli preden so se uspeli zbuditi komarji.

Od napovedane burje ni niti sapice. Motoriramo in vlečemo za sabo dve panuli...

Po nekaj miljah najprej trzne mašinka (rola laksa), ki je pritrjena na nosilec celic, nato zaropota mašinka na palici. Palica se močno upogne in puff zravna. Na koncu laksa najdeva nedotaknjeno vabo in zravnan trnek... Kapitan zamenja trnek za kovanega in ribolov se nadaljuje...

20 milj južno od Biševa najprej zaropota rola na nosilcu celic, hip za tem še rola na palici. Panika. Laksa se zapleteta, ribi plavata sem in tja. Nekako uspeva ločiti laks na palici od onega na fiksni rolici. Navijam laks na palici, kapitan hiti zbrati orodje: škaf za pranje perila, mrežo in glede na ukrivljenost palice, še kavelj. Privlečem prvo tunico. Ujameva jo v mrežo, obesiva za rep nad vedro. Druga je močnejša. Ne da se. Čeprav je morala čakati, se ni dosti utrudila. Vrtim rolo, Bogdan vleče laks z rokami v jadrlnih rokavicah. Pri fiksni roli gre počasi. Vlečeva in vlečeva in prikaže se dvakrat večja tunica. S pomočjo kavla jo komaj obvladava in priveževa za rep. Uff. Še nikoli nisva ujela dveh tun naenkrat. Ena ima 2,7 kg, druga 6,5. Ne bo dolgčas in ne lakote... ribolov je do nadaljnjega PREPOVEDAN.

Preostanek motoriranja do Vieste mine v čiščenju tun in pisanju bloga za nazaj... Na morju se ne dogaja nič. Največja hitrost vetra je 7 vozlov iz SSZ, neuporabno.

Po predhodni telefonski najavi se veževa na čelo prvega pontona levo od vhoda v pristanišče. Mornar nima časa. Kasneje nama postane jasno zakaj. Vieste praznuje praznik farne zaščitnice, Marije iz Merina.

Napovedan je ognjemet zato preden odidemo na sprehod, iščemo Arnovo potovalko, vrečo za prenašanje po gužvi, da ni poteptan. Po pol ure se je lepo pospravljena pokazala ob zelenjavnem zaboju. Vsak dan kaj iščemo in kopljemo po podpalubju. Preveč založena barka ali EMŠO....

Ob 10h zvečer se končno povzpemo v mesto. Naletimo na zbirališče za praznično procesijo. Meščani zadeve jemljejo zelo resno. Mesto je lepo okrašeno, ljudje praznično oblečeni čakajo na mimohod. Mi turisti si le privoščimo slasten sladoled (Arno dobi kornet) in odromamo nazaj domov spat.

Ognjemet se na Arnovo nesrečo razplamti točno nad nami v trenutku, ko se končno umirimo... Revež se trese še pol noči.

jutranja Salbunara

južni rt Biševa

zravnani trnek

akcija

izplen

slepi potnik (Karin kako se imenuje?)

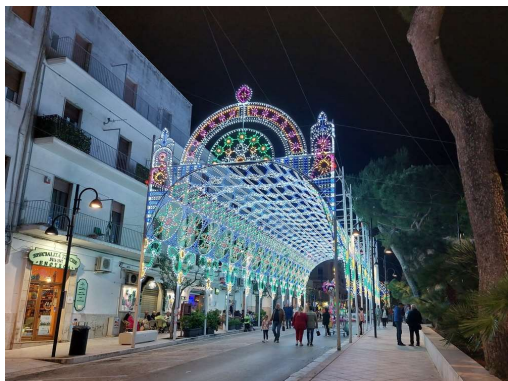

Vieste

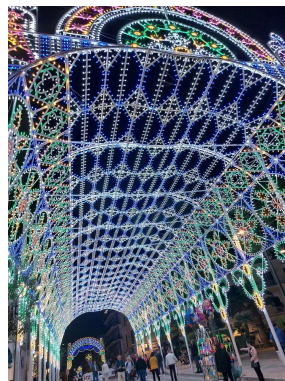

zbiranje ministrantov

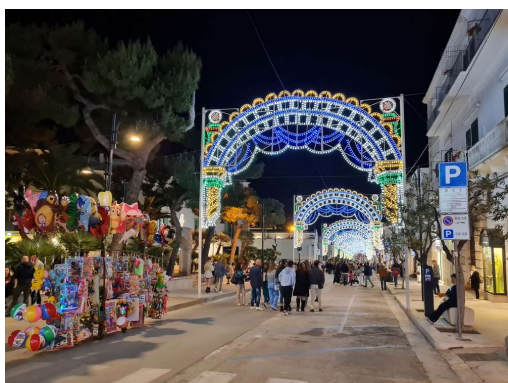

okrašeno mesto

okrašeno mesto

okrašeno mesto

grande finale opolnoči nasproti Lare

10. maj 2023, sreda

Vieste - Bisceglie, Italija

Preden izplujemo, se sprehodimo na tržnico, po kruh. Vremenska napoved je daleč od idealne. Prebuja se jugo.

Na polovici Manfredonskega zaliva začne deževati. Spremenimo se v plavajoči šotor. Okoli nas je vse sivo, megleno. Obale ni videti niti, ko se ji približamo na nekaj milj. Opazi pa nas gliser Guardije Finanza in nas pride pogledat od blizu. Prijazno vprašajo od kod in kam, koliko nas je, se nasmejijo lajevcu in odbrzijo. To je prvo bližnje srečanje z Guardijo odkar Lara pluje po v italijanskih vodah. Najbrž jim je bilo dolgčas.

Med potjo se vlaga tuna. Danes je na vrsti filetiranje in kuhanje v slanici. Komaj najdem dovolj loncev. K sreči je morje mirno, drugače bi se štedilnik sesul, na lonce niti pomisliti nočem.

V Biscegljah naju priveže mornar na zunanji (za nas) desni ponton, kot vedno. Samo teh 15 minut ni deževalo. Priklopimo se na elektriko in vklopimo kalorifer, da preženemo vlago. Topel tuš pred spanjem je danes zelo dobrodošel. Večerni sprehod je imel samo Arno.

zanemarjen travnik na obali pristanišča je postal urejeno parkirišče

tržnica, cene so precej nižje kot doma

še ne poznajo Wolta in Glovo

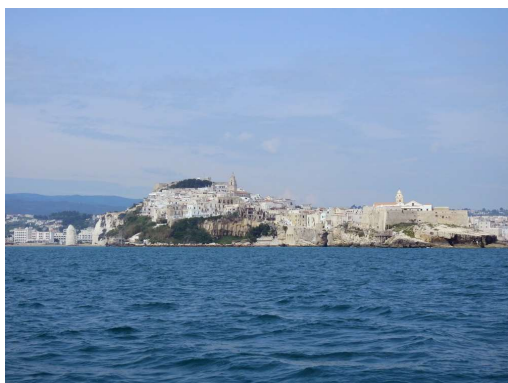
v Vieste se bo še dogajalo...

ribiči se že pripravljajo

Vieste

Vieste

dobrote s pekarnе, flancati z mandlji in arašidi, prelito z medom

ulov

filetiranje

kuhanje

Guardija nas popiše in zapusti

11. maj 2023, četrtek

Bisceglie - Monopoli

V Biscegliah za razliko od Monopolija težko srečaš tujega turista. Stari del mesta "še" ni obnovljen, ni modnih lokalov, vse je bolj po "starem". Koliko časa še? Napol porušeno, slikovito, staro tržnico so že preselili neznano kam. Cime di rape in čebulo iz Tropeje sva vseeno našla v trgovinah ob bivši tržnici, ki so tam še ostale. Kava med domačimi posebneži na obali mandrača je še vedno dobra, zanimiva...

Proti Bariju jadramo s pomočjo motorja, dokler se ne pripodijo črni oblaki. Jadra, preden se ulije kot iz škafo, uspešno pospraviva. V Bariju zaplujemo na bencinsko črpalko in ponovno imamo srečo. Neverin se nas ni usmilil, a vsaj deževalo ni tistih 15 minut. Dizel prodajajo po 2,04 liter.

Plovba naprej je bolj mokra kot suha in morje vedno bolj živahno. Nebo se pred Monopolijem razvedri, a nadležni val iz juga prihaja tudi za pomol svete Margarete. Veževa se za slovensko barko italijanskega lastnika. Po njegovem nasvetu se gre kapitan prijaviti na kapitanijo. Nemški katamaran, ki pripluje malo kasneje, tega ne naredi in nihče mu ne teži. Očitno je uredba kapitanje odšla skupaj s kovidom.

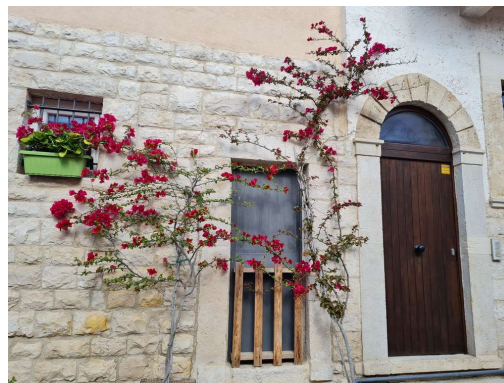
Zvečer, ko je Lara končno malo pri miru, se pasterizirajo kozarci v olje vložene tunine. Do današnjega jutra so se prekuhani kosi tunine ohladili in posušili. Med potjo so se v manjših koščkih lepo zložili v kozarce in zalili z oljem in sedaj se ukuhavajo.... Jutri zjutraj bodo ohlajeni in za pospravit v podkrovje....

Za predjed večerjava sašimi, za glavno jed nežno popečen otori manjše tune in ohrovt s krompirjem, za sladico... orehovški savinjon.

pred marino Approdi di Bisceglie

Bisceglie

ulice starega dela mesta

ulice starega dela mesta

pogled na mandrač

pogled na mandrač

pogled na marino

fitalja s cime di rape na zaseki

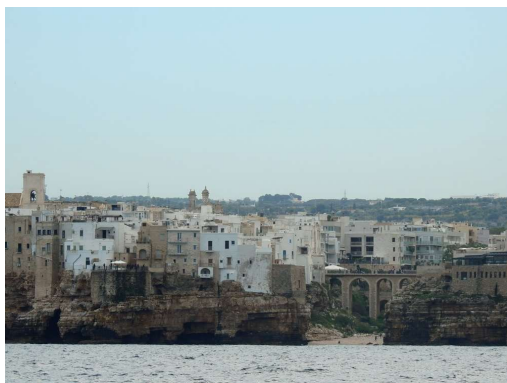

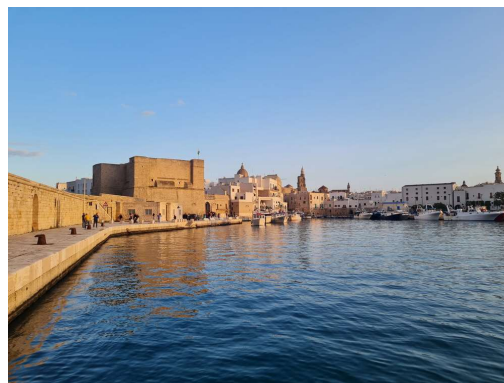
Ije

pripravljeno za pasteriziranje, zmagala sem...

Polignano a mare

večerni Monopoli

12. maj 2023, petek

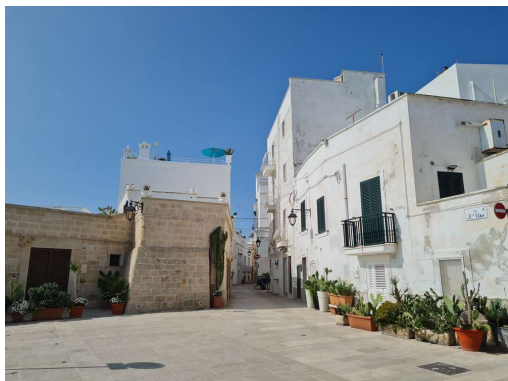
Monopoli - Brindisi

Monopoli je slikovit. Rada se sprehajava po ozkih ulicah, polnih lepih detajlov in nisva edina. Že navsezgodaj je na pohodu veliko turistov različnih starosti.

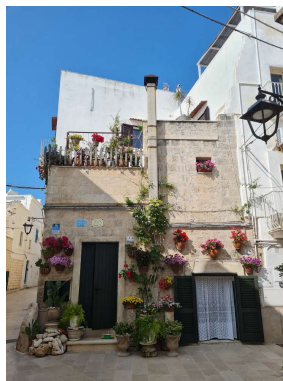
V pekarni kupiva slastno pico s polnozrnatoga testa, zavijeva še v market in že se odvežemo in drvimo naprej. Danes naj bi jugo še dopuščal plovbo do Brindisija, za naprej je vse rdeče...

Polna optimizma pred Brindisijem dvigneva jadra, a samo za 15 minut, potem veter ponovno zapiha točno v kljun. Moč vetra raste in valovi tudi. Raje pohitiva. Ko zaplujemo za veliki valobran pristanišča Brindisi, piha južni veter že 18 vozlov in več. Kot polžki lezemo proti Marini di Brindisi. Vsi ostali privezi v mestu so do torka zasedeni...

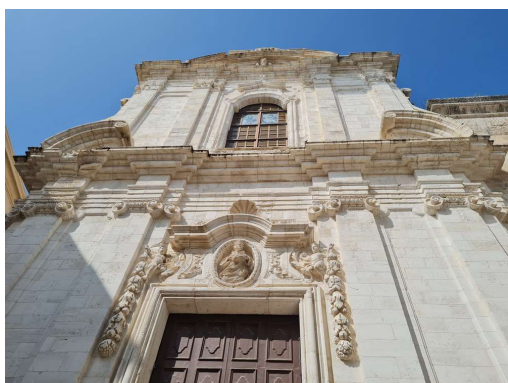
Mornar naju priveže med sotrpine. Okoli naju so Nemci, Francozi, Italijani, ki tukaj že dva dni čakajo na izboljšanje vremena. Eni so pripluli iz Barija, drugi iz Črne gore. Vsi imamo isti cilj - zapluti skozi Otrantska vrata na jug. Sklepčni smo, da bomo tu vsaj do torka.

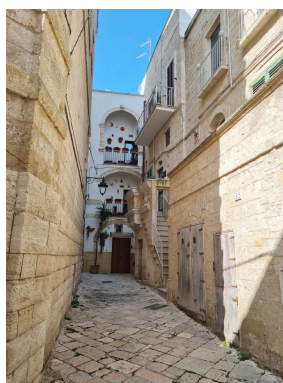
Monopoli

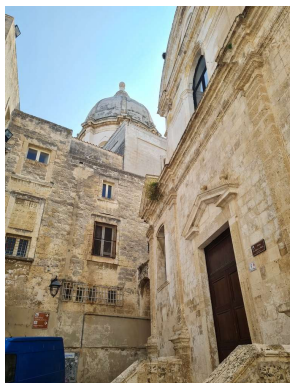
lepe hiške

cerkve različnih obdobj

ulice take in drugačne

Monopoli ima največ cerkva daleč naokoli

glavna ulica

trg s kavarnami

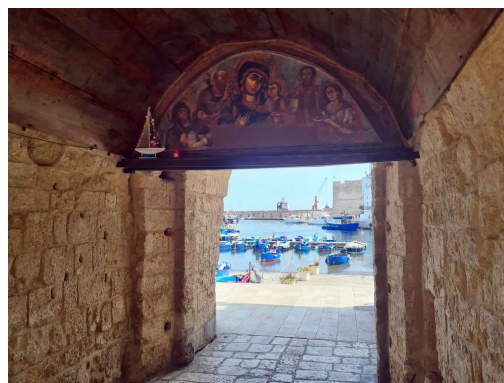

stranske gase

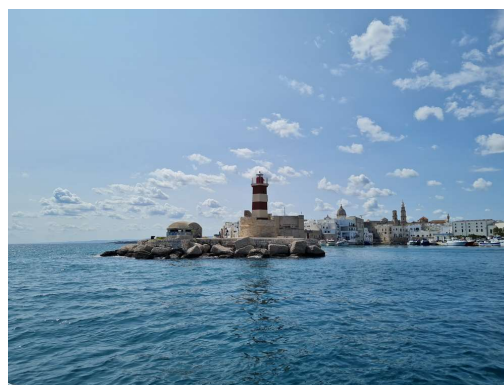
za vsakogar nekaj

pogled na mandrač skozi obzidje

mandrač

še zadnji pogled na Molo di Marguerita s trdnjavo

13. maj 2023, sobota

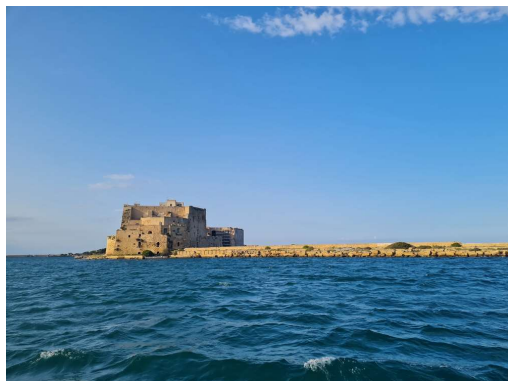
Brindisi

Proti jutru se ulije dež. Brez slabe vesti se najprej dobro naspimo, šele nato, ko posije sonce, raziščemo okolico.

V marinski restavraciji spijsva dobri kavi, ki sta s sladico vred cenejši kot zgolj kavi na Zlarinu. Optimistično kupiva vozovnici za avtobus v center mesta in nazaj, urediva marinske formalnosti, sprehodiva lajevca in ponovno dežuje.

Ostanek dneva preživimo na Lari.

Vreme se kviri in s tem razpoloženje na našem pomolu. Izletniki so se hitro vrnili, nikogar več ni na spregled...

včeraj zvečer je bilo nebo nad trdnjavo, ki varuje pristanišče Brindisi in nas še takole modro

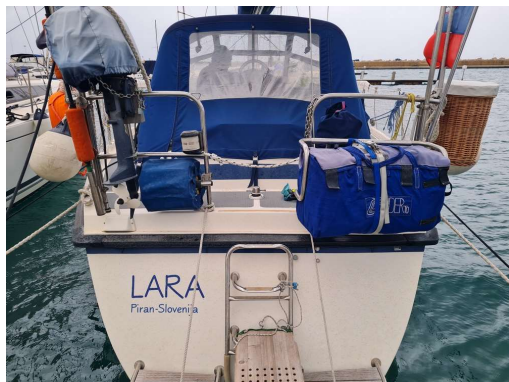
14. maj 2023, nedelja

Brindisi

Načrtovani izlet v mesto je odpihnil veter in odplaknil dež. Zunaj je mokro, sivo, megleno, zimsko. Pripone pojejo.

K sreči kaloriferja še nisva pospravila in trenutno prav pride. Tako slabega vremena na najinih morskih potepanjih še nisva imela, vsaj ne toliko dni skupaj. Nič ne kaže na izboljšanje, celo nasprotno. Noben vremenski model ne vliva optimizma.

Za nameček je dež Laro in vse sosede prav kakovostno pobarval rdeče...

larina rit je prav lepo oranžna

okna so zrela za pomivanje

15. maj 2023, ponedeljek

Brindisi

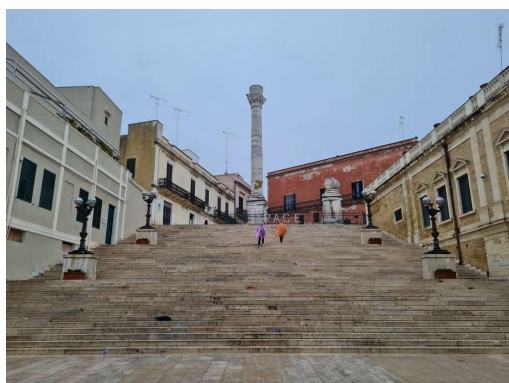
Naj ne bi deževalo, pa je. V trenutku, ko smo vstopili na mestni avtobus, se je vlilo in je lilo do 13h.

Po ulicah Brindisija je drla voda, enako po obali. V petih minutah so bili najini čevlji premočeni, Arno stuširan. Zeblo nas ni. Po ogledu obale in nabito polne mestne marine smo pili kavo tako dolgo, da je naliv minil.

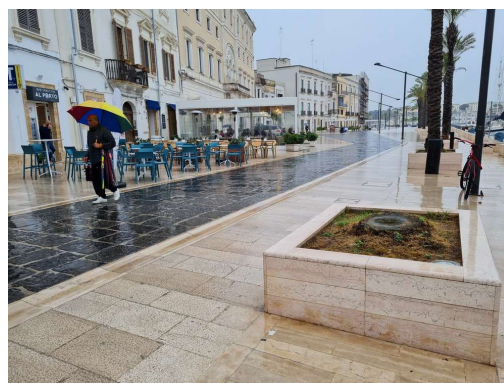
Srečevala sva le neuničljive turiste, domačini so se držali na suhem. Kljub ponedeljku in sredini dneva sva našla odprto pekarno in Eurospin. Ladijske zaloge sva obnovila precej ceneje kot doma ali na Hrvaškem.

Trenutno je Lara ena velika sušilnica. Poleg mokrih čevljev, oblačil, štirinožca, sušimo še ladijsko kuhinjo. Kapitan se je odločil odplakniti saharški pesek z Lare, ne da bi prej preveril ali so okna zaprta... še dobro, da imamo kalorifer...

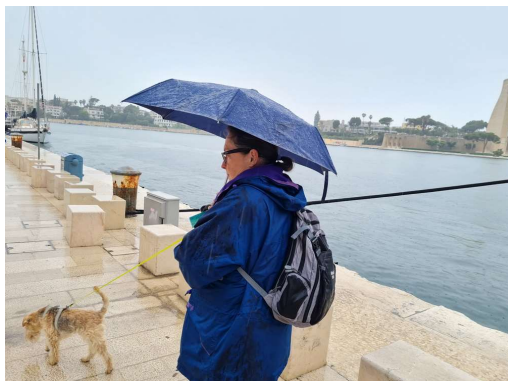
Upam, da naraščajoči jugo pomeni grande finale slabega vremena.

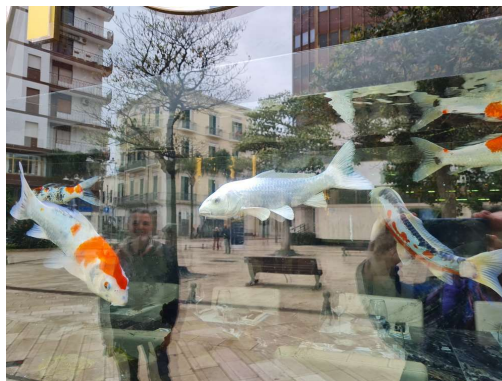
stopnišče na koncu vie Apie, za spremembo v dežju

prodajalec marel v akciji

lije

japonski somi v izložbi restavracije

glavna ulica

turistični ogled mesta...

16. maj 2023, torek

Brindisi

Še vedno krepko piha z juga, vendar danes sije sonce.

Gremo na sprehod do svetilnika Punta del Riso na koncu ogromnega valobrana luke Brindisi. Stric Google pravi, da je od Lare do svetilnika 4,1 km. Cel valobran je dolg 3,6 km. Del valobrana do otočka nasproti marine je bil zgrajen v 19. stoletju. Valobran od otočka proti odprtemu morju je bil dokončan leta 1990.

Tja in nazaj hodimo skoraj dve uri. Veter je močan. Nekajkrat nas prestavi, še posebej Arna. Včasih prav debelo pogleda, kaj se dogaja, da mora teči postrani, če želi držati najino smer. Hodimo ob steni, kjer je vsaj malo zavetja pred vetrom in slanim pršcem. Na valobranski promenadi srečamo samo še enega italijanskega "športnika", ki se nam prijazno nasmehne.

Ko se vrnemo na Laro, se jugo šele zares razjezi. Do večera piha skoraj neprekinjeno 38 vozlov. Temu primerno poskakujemo po valovih vključno s pontonom. Prav nič prijetno ni. Vse posadke smo na svojih barkah, opazujemo in se posvečamo "gospodinjskim" opravkom: pranju barke, perila, sebe... Naveličani smo mornarskega življenja.

Zvečer se vreme končno umiri. Vrvi so zdržale in verige pontonov tudi. Kapitan odloči, da je jutri čas za premik...

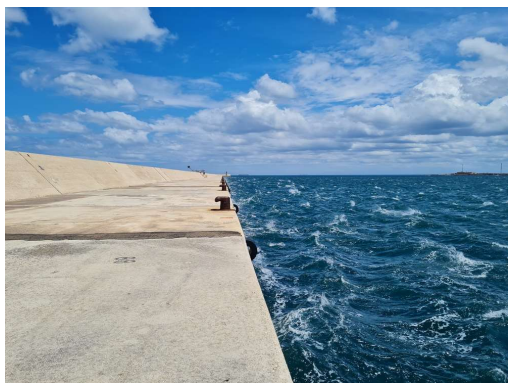

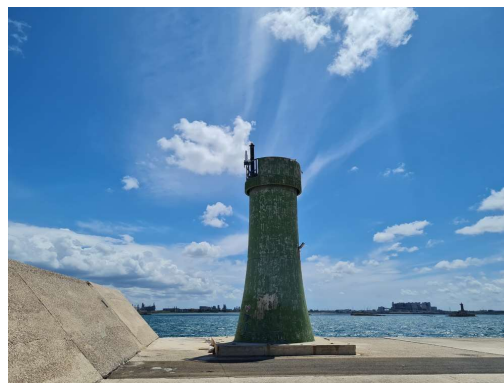
tam daaleč je Punta del Riso

stari svetilnik na otočku ni več v funkciji

valovi, nastali v bazenu luke, so se veselo odbijali od pomola in delali slan tuš

svetilnik na panti

pogled nazaj

alpinista sta morala pogledati na drugo stran

Marina di Brindisi

17. maj 2023, sreda

Brindisi - Otranto

Šef zjutraj še enkrat opere Laro in sebe, plača marino in izplujemo. Ostali odhod prestavijo na jutri.

Prodiranje skozi valove juga na jug ni nekaj, kar bi si posadka želela pogosto ponavljati. Lara je nekajkrat glasno treščila v dolino pred naslednjim valom, kar se ji ne dogaja prav pogosto. Arno si je močno želel mirne trate...

Na polovici duhomorne plovbe se nas Eol in Pozeidon usmilita. Pri Puntii Cattaldo se valovi razvlečejo, zapiha z boka, razvijemo jadra in prav drvimo proti Otrantu, ki sva ga že skoraj odpisala.

V družbi še dveh, malo večjih sotrpink, nemške Lazy Days in francoske Perspective, vplujemo v zaliv pod mestom Otrant in varno sidramo v blatno mivko (mi po kapitanovem navodilu skoraj na plažo). Jadrnici smo v prvi polovici poti dohiteli na motor, ko sta športno jadrali v jugo, v drugi polovici smo ju skoraj prehiteli na jadra.

Že v temi odveslamo raziskovat Otranto. Ni toplo. Termo legice in šal prideta prav. Mestne ulice, lokali so skoraj prazni. Turiste zebe...

Peroni, nastro azzuro tekne - za boljše spanje na rolajoči Lari.

Otranto ob 21h

ni gneče

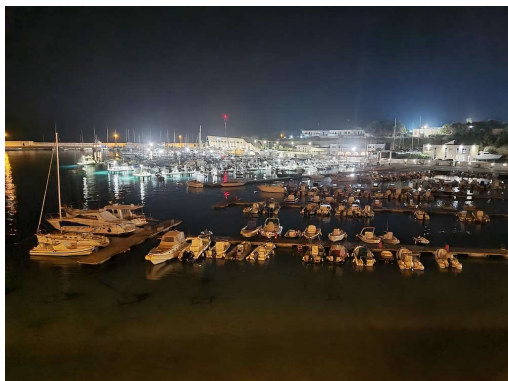

večina trgovin je zaprtih

gosti sedijo v bundah

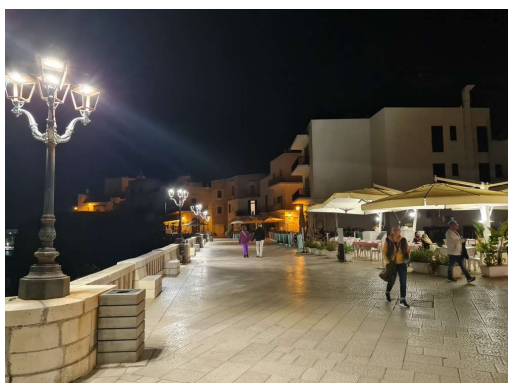

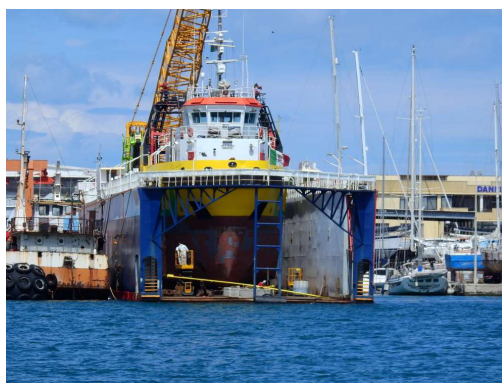
privezi za domačine

prazne ulice

prazna obala

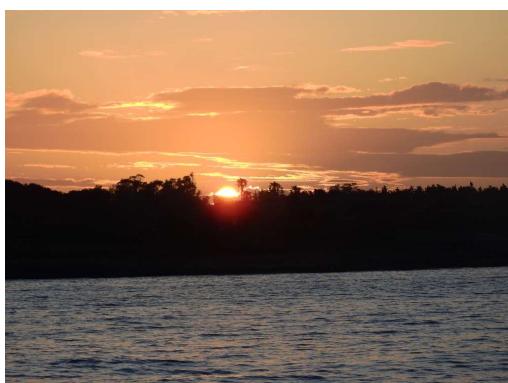
vlačilec v doku v Brindisiju, pod vodo ga je skoraj več kod nad njo

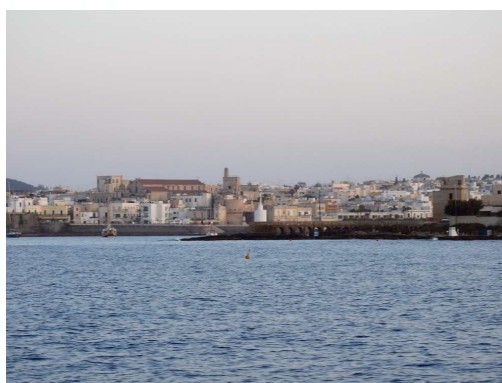
trdnjavo na otočku pred marino spreminjajo v muzej

rdeči svetilnik na vstopu v luko Brindisi

zahod pred Otrantom

Otrant, malo zmešane slike :)

18. maj 2023, četrtek

Otranto, Italija - Ericousa, Grčija

Kapitan navsezgodaj odvesla po kruh. Prinese kruh, še tople pol pogače (zaprta pica), grah in nešple. Pek in tržnica delujeta že pred sedmo.

V Lari je mrzlo, najbolj do zdaj. Kalorifer danes ni bil na voljo... Pogledam termometer in me skoraj zadene kap. Morje na plaži v Otrantu ima 18. maja 15 stopinj. Res ni vreme za turiste, še manj kopalce. Ampak pred leti, ko še ni bilo globalnega segrevanja, smo se ob tem času na tem mestu kopali...

Skoraj istočasno izplujemo Perspective, Lazy days in Lara. Jadrnici ubereta bolj južen kurz. Severo-zahodnega vetra je na začetku le za vzorec, zadnjih 15 milj za hitro jadranje. Prometa na morju ni veliko. Umaknili smo se kočama v akciji, kontejnerske ladje so se lepo sprehodile mimo.

12 milj pred ciljem zaropota rola, palica se zelo upogne in čez nekaj sekund zravnava. Ponovno potegneva ven zravnani trnek. Zamenjava ga in ribolov se nadaljuje. Dovoljena je samo ena panula. Ni pet minut, ko ponovno nekaj močno zgrabi vabo. Pospraviva genaker, zategneva glavno jadro, da bi pluli čim bolj počasi. Še vedno gre 3 vozle. Bogdan počasi navija laks. Riba je močna in začne prehitevati. Navija, spušča, navija. Po pol ure jo zagledava. Še ni utrujena, še bi prehitevala. Velika tuna je, vsaj 9 kg. Poskušava jo potegniti bliže v doseg kavlja. Mrcina se požene naprej, palica zadene anteno Navtexa, laks se zategne in strga. Me je že močno skrbelo, kam z njo ...

Sidrava v zalivu Ericouse. Še vedno prihaja valovanje z juga. Dokler bo pihal SZ, je zibanje vzdolžno, potem se bomo pa "malo" guncali bočno.

Danes ne gremo na kopno. Zapremo se na toplo, v šotor in uživamo miren večer.

jutranji pogled z larine terase

plaža v Otrantu sameva

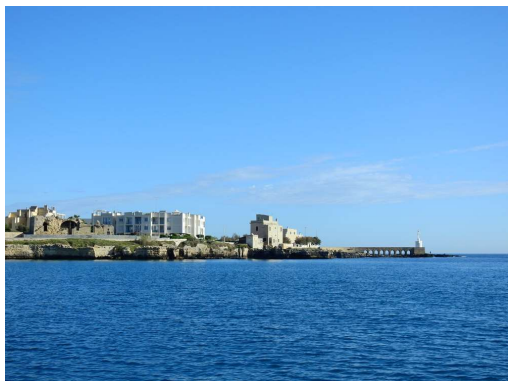

oziroma je delno še v nastajanju

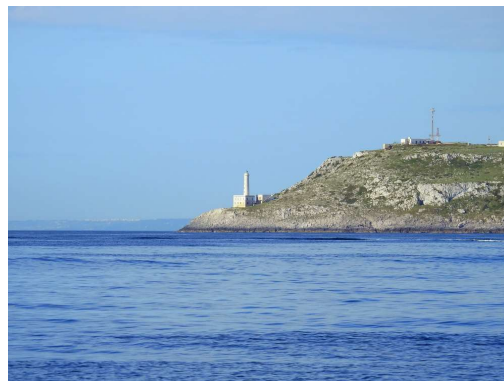

Otranto

svetilnik na severnem rtu zaliva

Capo d'Otranto

slepi potnik

19. maj 2023, petek

Ericousa, Grčija

Sredi noči je maestral izdihnil in do jutra, ko je zapihal burin, smo se bogato zibali. Zbudimo se čili in nespočiti.

Dopoldan odveslava raziskovat možnosti, da Lara z mano in Arnom počaka teden dni na Ericousi, medtem ko bo kapitan skiperiral svoje nemške anesteziiste okoli Krfa.

Obiščeva policaja nad pristaniščem. Zelo gara. Na vrtu pred pisarno v lončke sadi sadike paradižnikov in paprik. Naporna služba. Poklepetamo in izveva, da marina še ni v funkciji. Pokličeva naj Georga, ki jo upravlja, in bova izvedela vse.

Ker bo Georg dosegljiv šele čez pol ure, greva na sprehod do starega pristanišča. Letos izgleda, kot da bi bila na otoku še zima, ne april, še manj maj. Pekarna ne peče kruha vsak dan, ampak po potrebi. Taverna Oassis je edina odprta pozimi in poleti. Brez nje bi izumrlo še tistih nekaj duš, ki na otoku stalno žive - nebi imeli kje čvekati. Naročiva frape...

Georg je neskončno prijazen Grk, ki odlično obvlada angleščino in svoj posel. Seveda je Lara lahko privezana na muring v pristanišču. Prileti pomagat, ko se veževa, vse pove, le o ceni se ne pogovarjamo, saj je marina še zaprta. Morda jo odpre jutri...

Ko rešiva problem parkinga za naslednji teden, se oglasi Urekeke. Na poti iz Lastova v Gouvio je bil kapitan po ženi obveščen, da sva tu. (Ne bere sporočil :) Spremeni kurz in ob 14h je vezan zraven Lare. Larina čaklja je prispela. Urekeke je kurirček za pozabljeno čakljo.

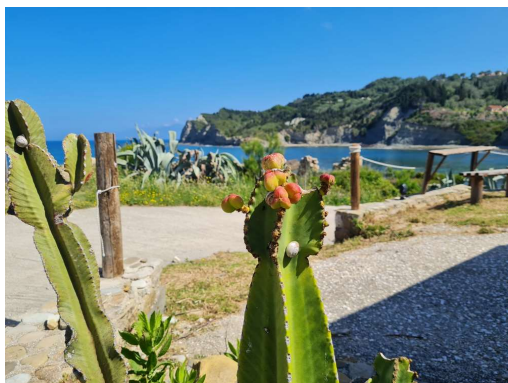
Popoldan posadka Urekeke počiva, naš kapitan pakira svoje stvari za naslednji teden. Zvečer večerjamo v taverni in čakamo a la greek style. Porcije so odlične in ogromne, cene grške. Ni čudno, da je v grških vodah opazno več nemških bark. Naveličali so se Dalmacije...

Vsak drug dan pride s Krfa večji trajekt od prejšnjega in parkira na čelu novega pomola/valobrana

staro pristanišče

*cvetoči kaktus,
cvetoči kaktus, bezek je komaj vzcvetel...*

20. maj 2023, sobota

Ericousa, Grčija

Po jutranji kavici na Urekeke, moški (razen Arna) odplujejo proti Gouviji.

Razen sprehajajnja Arna, na kopnem ni kaj početi. Dan je siv in moker. V kopenskem domu bi zakurili kamin...

Marina se res počasi odpira. Prikazal se je potapljač in ureja muringe.

Zvečer je na pomolu parkiranih vsaj deset bark. Vsak drugi novinec ima nemško zastavo.

Cel dan berem Da Vinčijevo šifro, ki jo že dolgo vozimo sabo za take dni. Do 11h ponoči zvem vse napisano.

trije kapitani

21. maj 2023, nedelja**Ericousa, Grčija**

Ponoči je na odprtem 1,2 m valovanja z odprtega morja (JZ), ki se ga sliši čez valobran in čuti v vodni postelji. Doživimo tudi neverin in kratkotrajen vesoljni potop iz severa.

Čez dan je še slabše kot včeraj, še stopinjo hladneje in vsakih 5 minut se ulije dež. Lara ponovno vztrajno spreminja barvo iz bele v rdeče-rjavo.

Pet nas je "stalnih", 4 jadrnice in 1 ogromen katamaran.

Danes imajo Grki volitve. Trajekt ob 9h zjutraj je poln ljudi in avtov. Ob 13h iste ljudi in avte odpelje. Volišče je v sicer zaprtem hotelu, oddaljenem manj kot kilometer. Oassis je 50 m naprej. Do tja se s trajekta pelje z avtom... Morda je pripeljati avto s trajektom ceneje, kot plačati parking v Krfu.

Proti večeru me Georg povabi v svojo pisarno z ladijskimi dokumenti. Odprl je marino. Naračuna 5 dni do četrta, kar znese 98,58 eur. Precej ceneje kot v Gouviji, kjer stane en dan več kot 50 eur...

22. maj 2023, ponedeljek**Ericousa, Grčija**

Danes sem pralni stroj. To izgleda tako, da greš v kopalnico, v tuš kabino, z dvema velikima vedroma. Ta ista uporabljava tudi za tunolov. Prvo vedro je program pranje, drugo izplakovanje, potem spet prvo izplakovanje, drugo izplakovanje... Boben je Petra, centrifuga tudi. Sledi malica za pralni stroj...

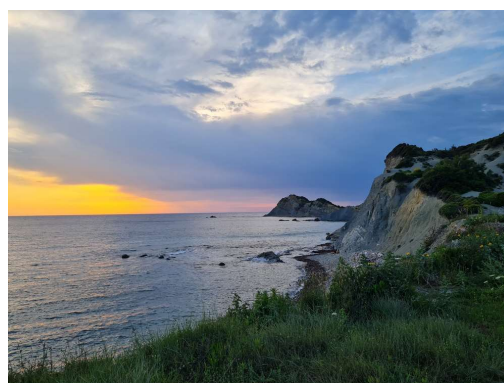
Medlo sonce in severni veter sta žehtu skoraj posušila. Dokončno se bo posušila v Lari.

Nemški sosed je sam na počitnicah na Bavariji 32. Žena ni navdušena nad jadranjem. Jadrnico ima na stalnem vezu v Gouviji. Ni prav družaben. Druga dva soseda Španca, ne znata drugega kot špansko in se le nasmihamo drug drugemu.

Po večernem sprehodu nas dosežejo črni oblaki iz Albanije. Ponovno dežuje.

iz večernega sprehoda

pogled na zaliv

Lara v pristanišču za valobranom

Mediteran 2023

Jonsko morje

23. maj 2023, torek

Ericousa, Grčija

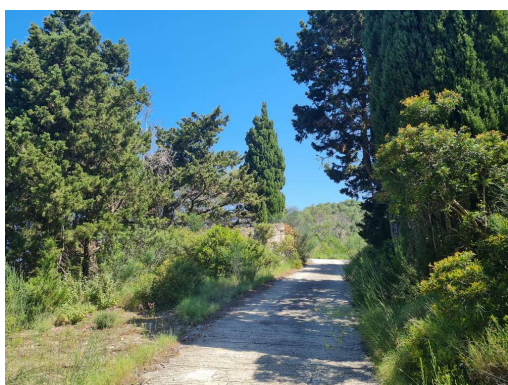
Jutro brez oblačka, prijetno toplo, lahen vetrič - končno.

Odpraviva se na izlet na severni del otoka, na najvišji vrh, ki meri nekaj malega čez 120 m. Otok je bujno zelen, poln hribov in dolin. Po poti naju vodi Mapy.cz. Preplezati sva morala eno ograjo, ker je en vrli Grk privatiziral pot in 200 m sva hodila po hudourniku, nekdanji cesti. Teta Mapy naju po poteh čez drn in strm dobro usmerja. Razgledi so pravljlični, pokrajina divja. Srečala nisva nobene žive duše, ne na dveh, ne na štirih nogah, nič razen ptic na nebu.

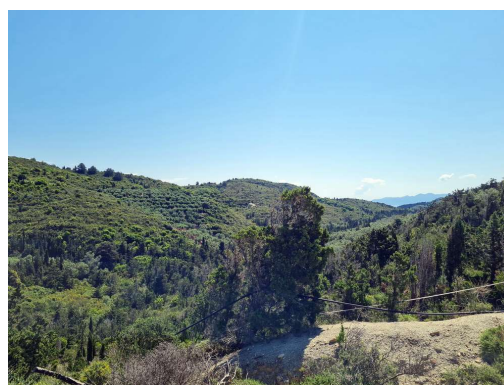
Tokrat sva za razliko od prvega osvajanja otoka z Adijem, Sonjo in kapitanom imela s seboj zadosti soka, vode, pa tudi gozperje sem obula in so prišli prav. Tudi 30° ni danes, samo 24.

Po dobrih dveh urah se je pivo v lokalni birtiji prileglo, enako tuš v marinski kopalnici.

In zdaj zvečer nas je ponovno malo poškopilo, nov pozdrav z Albanije.

bujno zelenje

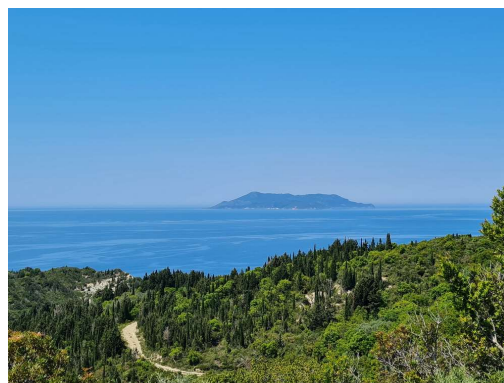

dolina sredi otoka

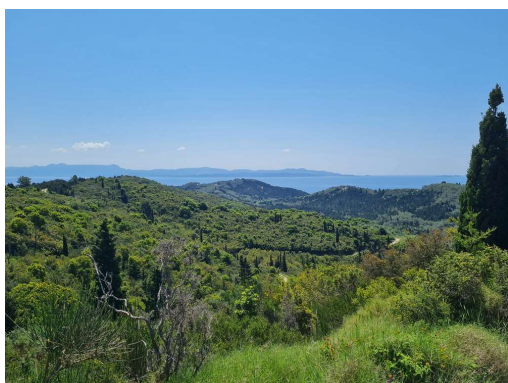

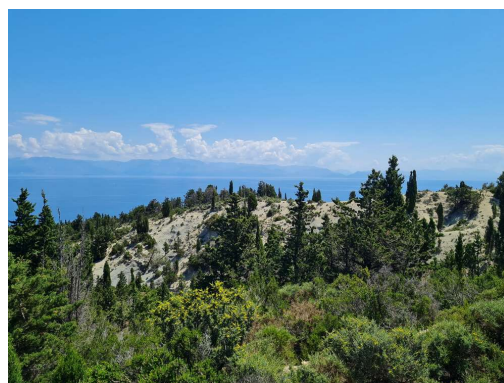
v daljavi je Mathraki

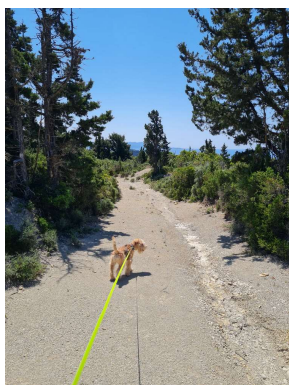
Otonoi

tam daleč je Krf

Albanija

za sipinami Albanija

proti južnemu zalivu, kjer se sidra

danes Lara sameva

paše

24. maj 2023, sreda

Erikousa, Grčija

Ne dogaja se prav nič zanimivega...

če se kdo sprašuje, zakaj se ne kopam

idilčna plaža, morje ima 18 stopinj

pozabljen spomenik na vojne čase

žegn

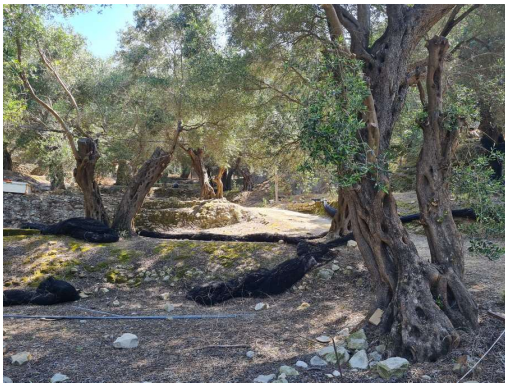
25. maj 2023, četrtek

Erikousa, Grčija

Nov dan, nov sprehod.

Danes imam za sosede štiri "parnike" polne Čehov...

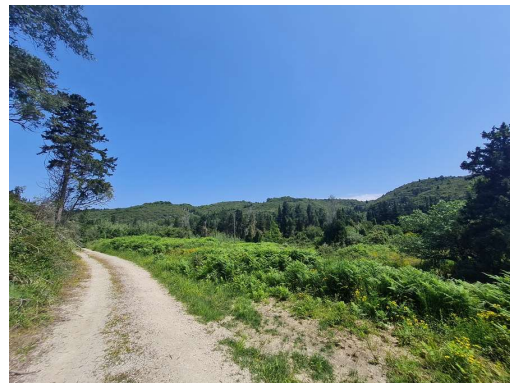
stari oljčni nasadi

pogled z zahodnega grebena

proti jugu

severno gričevje kjer sva planinarila predvčerajšnjim

pragozd v osrednji dolini

jasmin

Erikoussa

26. maj 2023, petek

Erikousa, Grčija

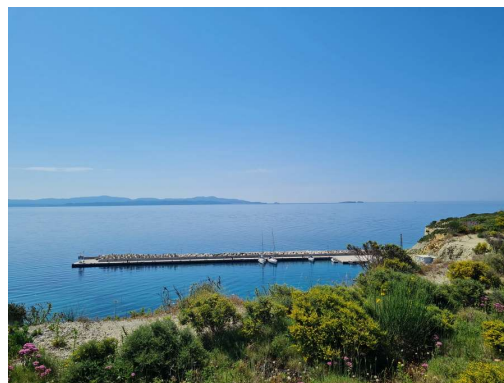
Dan je minil v sprehajanju štirinožča, pospravljanju, pranju in pripravah na izplutje.

Proti večeru v pristanišče prihajajo bolj ali manj dirkalne jadrnice neke očitno italijanske regate. Namesto kompresorja, ki sodeluje pri obnovi glavnega pomola, se sliši samo še udeležence. Res ne znajo govoriti drugače, kot naglas. Poslušam jih pol noči.

Ob 22h iz Albanije prihrumi nevihta s spodobnim neverinom. Šotor je že pospravljen in Lara se samodejno pere. Albanski dež vsaj ni rdeč.

še zadnji pogledi na zaliv: s heliodroma nad pristaniščem

s heliodroma

večerni sprehod

pogled od ostankov mlina na veter

27. maj 2023, sobota

Erikousa - Mourtos, Sivota

Vstanem ob 7h. Budilka ni potrebna. Sosedje Italijani čakajo že več kot pol ure.

Postopek izplutja me je nehote naučil bivši sosed, solo jadralec iz Nemčije. Najprej pospraviš pasarelo, potem vklopiš motor. K sreči se je danes zagnal v prvem poskusu. Stikalna ključavnica končuje svojo življensko dobo in najbolj me je bilo strah, da jo bo prav danes končala. Prestaviš v pogon naprej na najnižje možne obrate in se počasi sprehodiš odvezat muringe, jih vržeš v morje, nato se sprehodiš odvezat še privezne vrvi. Krmilo mora biti naravnost in barka lepo počasi izpluje. Deluje. Uspelo mi je.

Do bencinske poleg marine Gouvia na Krfu brni motor. Najprj veter piha točno v kljun, za severnim vogalom Krfa, v kanalu med kopnim in Krfom ga ni prav nič več. Tudi veliki, dolgi valovi severo-zahodnika za vogalom izginejo. Larin kapitan že čaka na črpalki, da prevzame povelje nad barko. Dolijemo gorivo in veselo, brez urnika naprej...

Z rahlo pomočjo zahodnika jadramo z motorjem v nevihto, ki se z lgumenice pomika na jug proti današnjemu cilju Sivoti. Glavnina nevihte nas prehiti, dežju ne uidemo. Pospraviva jadra, zapremo se v šotor in prav počasi plujemo cilju naproti. Ko sidrava v kanalu med otokom sv. Nikolaja in kopnim, se razjasni.

Imamo miren večer. Kopanje, večerja, obnova dogodkov prejšnjih dni. Lepo je biti ponovno skupaj. Arno je prav pomirjen.

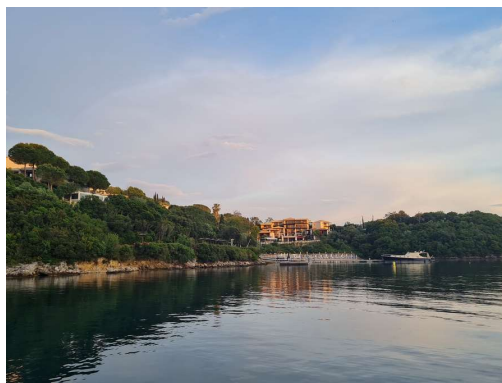
trdnjava mesta Krf

Sivota je privlačen kraj

mir v našem prelivu

kopenski turisti so še redki

28. maj 2023, nedelja

Mourtos, Sivota - Ligia

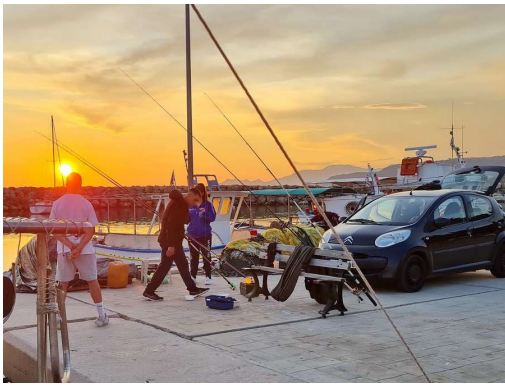
Ponoči je nekaj komarjev izgubilo življenje, a smo vseeno spali dobro in dolgo.

Morje ima zares 22 stopinj. "Zjutraj" si vsi trije privoščimo daljše plavanje. Po zajtrku opoldne izplujemo.

Vetra ni veliko. Po 5 miljah razpneva dobri stari Kutinov špi. Počasi jadramo proti dnevnemu cilju, Ligiji. Malo prepočasi, kajti v "mačjem kotu" za Pargo se razvijajo popoldanske nevihte s strelicami. Dež nas poškopri, strelice nad morje ne pridejo.

Vplutje v lučico Ligije je malo komplicirano zaradi čeri. Track na navionicsu od predlanskim je dobrodošel. Najnižja globina morja je 2,7 m pri vhodu. Za kamnitim valobranom je bonaca. Žal je obala, kjer sta stebrička za vodo, zasedena. Prostor sva našla na glavnem pomolu med ribiškimi barkami. Ni ga veliko in kapitan dolgo privezuje Larino krmo, da ne bomo zadeli sosedovih signalov ali mrež.

Zvečer gremo na sprehod ob lepi peščeni plaži, ki se razprostira vse od Zaliva dveh skal do Preveze, skoraj 20 milj. V sosednjem zaselku, kilometer severneje, je nekaj podobnega kempingu, taverna in ob plaži pet avtomotov. Domače pivo v od množičnega turizma še ne okuženem koncu sveta stane 3,5 eur.

mladi, moderno opremljeni ribiči

v daljavi oba Paxosa in Krf

29. maj 2023, ponedeljek

Ligia - Lefkada, Levkas

Po jutranjem sprehodu se prevežemo na izpraznjeno mesto poleg stebrička za vodo. Šef dolije vodo in opere barko. Voda je zastoj v neomejeni količini...

Do vstopa v Levkaški kanal jadramo, malo s pomočjo motorja, malo brez. Nad kopnim se ponovno ustvarjajo nevihte. Neverinov danes ni.

Ujamemo odpiranje mostu/trajekta Sv. Maura ob 16h. Ko smo v kanalu, zapiha popoldanski maestral 20 vozlov.

V Lefkadi so na mestno obalo dogradili še štiri nove pontone, tri proti marini in enega pravokotno na cesto Lefkada-celina. Skupaj jih je sedaj 7. Med tednom je več kot dovolj prostih privezov, ob petkih in sobotah privezovanje na vse mestne pontone ni dovoljeno. Izgradnjo pontonov so plačale charter firme in so konec tedna namenjeni izključno charterju.

Kot ponavadi se veževa na najbolj notranji charter ponton. Vedno ista posadka mornarjev...

Odhitva v mesto po nakupih. Marketi so prenovljeni in dobro založeni. Cene podobne našim. V vrtnariji najdem malo baziliko za moj zelenjavni vrt. Obisk mesnice pustiva za jutri. Ikea voziček je poln in midva popolnoma premočena od potu. Neskončno soparno je. Kapitan se gre še naročit k frizerju. Prijavo v grške vode bo moral narediti jutri. Kapitanijo ob 18h zaprejo.

Ko vse nakupljeno vloživa v Laro, greva na zaslužno večerjo v taverno v starem delu mesta. Dobro jeva. Arno je ostal doma, ker se v gostilnah grdo obnaša.

Pred spanjem naredimo še skupinski sprehod po obali in glavni peš ulici.

Ligia

Ligia

Lefkada

Lefkada, glavni trg

30. maj 2023, torek

Lefkada, Levkas - Sarakiniko, Kastos

Najprej v mesnico, sledi sadje-zelenjava, ker včeraj v marketih nisva dobila grške rdeče čebule, zrelih pomaranč, in postanek pri "ribiču". Slednji je bil najdražji. Tokrat smo bogatejši za trnke iz visokoogličnega jekla, ki naj se ne bi krivili pri ugrizih zverin, ter nekaj hiper vab za zdajšnji in jesenski ribolov. Morda bomo kupovali novo palico, ko se vračamo...

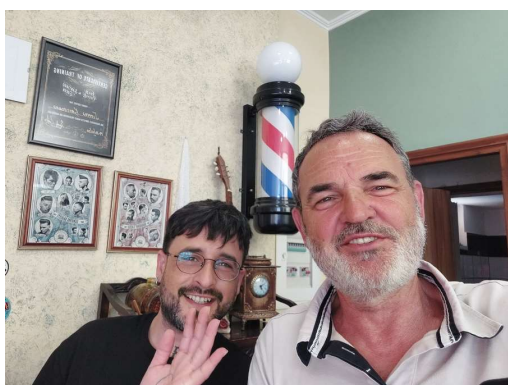
Šef odkoraka na kapitanijo in ga ni nazaj dobro uro. Teta v pisarni je pri vsaki stranki opravljala svoje delo zelo temeljito. Želela je videti vse dokumente, vključno s potrdilom o plačilu eTepaja. Skoraj je zamudil frizerja.

Medtem mali od palube preoblači postelje. Pomladna tuhna je šla v podkrovje, končno je na vrsti poletna prešita odeja. Pospravim še šotor in namestim bimini. Kopam se v lastnem aspiku.

Kapitan se ves pomlajen vrne od frizerja. Opravki v Lefkadi so tako zaključeni in si v kavarni na izhodu s pontona privoščiva frape, Arno lulanje, nato izplujemo.

Vetra je malo. Jadramo z motorjem. Okoli nas nad kopnim in nad otoki so nevihte. Grmi. Dež ne pride do nas. Na jugo-zahodnem rtu Kalamosa ujamemo kilsko palamido. Po obisku mesarja vedno kaj ujamemo...

Veževa se na prazen, od čarteristov pozabljen pomol na zahodni strani Kastosa. Tokrat so vikendice prazne, kože take in drugačne na drugi strani otoka. Celo noč nas zabava samo en zelo glasen čuk. Morje ima 22 stopinj in večerno plavanje se po dnevu mestnega življenja prileže.

pred obdelavo

Lefkada

naš ponton in močvirski čolnič

škafca za pasje vrečke

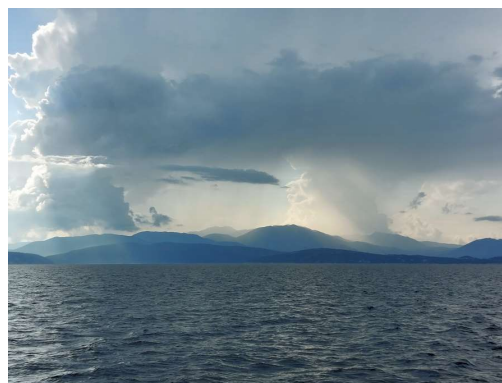
pelikan

večina boj ima sklonjeno "glavo", verjetno od vetra

sipina tik ob kanalu

obkrožajo nas nevihtni oblaki

31. maj 2023, sreda

Sarakiniko, Kastos - Porto Skrofa, zaliv Oxia

V Sarakiniku je mirno in tiho. Voda je prosojna in topla, vetra ni. Po jutranjem plavanju se kapitan odloči splezati na jambor in preveriti vse kontakte, pripone, merilnike, antene. Bolj primeren kraj bomo težko našli.

Šef skoraj zogleni na jamboru, jaz v kokpitu, vendar akcijo uspešno zaključiva. Ker mu plezanja še ni dovolj, se povzpne še na obnovljeni svetilnik na koncu "privatnega" pomola. Z jambora je bil spuščen brez praske, pod svetilnikom pristane opraskan...

Naprej na jug jadramo malo s pomočjo motorja, malo brez. Delto reke Acheloor je potrebno obpluti na daleč, ker so sipine prekrile že vse označene globine. Zaliv vzhodno od izliva reke, severno od Oxije se imenuje Porto Skrofa, po naše prašičji zaliv. Morje se hitro dvigne na dolgo peščeno plažo. Na zahodnem koncu je taverna, ki je postavila 7 priveznih boj. Ko vplujemo, je v velikem zalivu sidranih sedem bark, vseh sedem boj je praznih. V Navily-u piše, da so boje od tega maja naprej plačljive... Gostilničar s čolnom obletava jadrnice in vabi posadke v taverno...

Morje je tudi tu vabljivo toplo, ni pa prosojno. Nevihte niso segle do sem. Sončni zahod je prav lep. Ponoči močno piha s kopna. Ni valov in ni komarjev. Jih je odpihnilo.

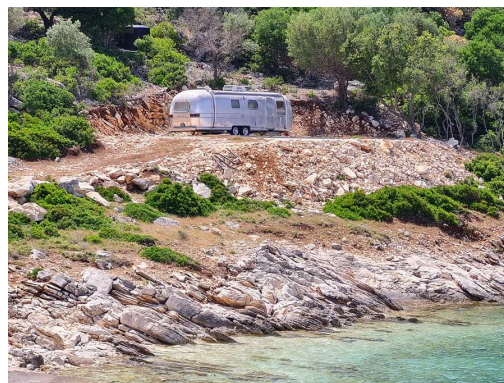
serviser na jamboru

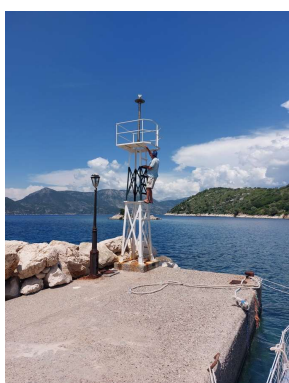
prijazen zaliv

svetilnik od zgoraj

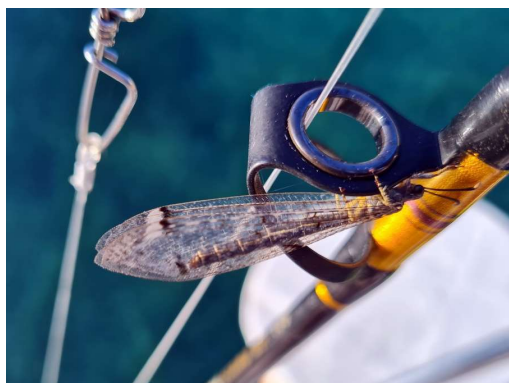
prikolica je bila na istem mestu že pred 2 leti

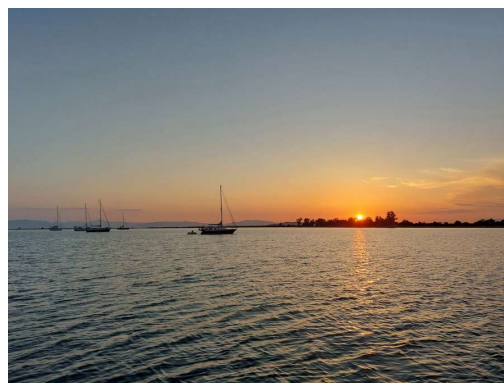
privatni pomol in šef pri sestopanju

Sarakiniko v ozadju Kalamos

slepi potnik

sončni zahod v prašičjem zalivu